

Тулското	дворянство	100,000	„
Тулското	губернско земство	100,000	„
Кронщадск.	град. съвѣтъ	50,000	„
Пензенский	„ „	310,000	„
Колужск.	дворянство	35,000	„
Тамбовското	„	30,000	„
Самарското	„	20,000	„
Уфимското	„	15,000	„
Екатеринославс.	земство	10,000	„
Владимирското	общество	10,000	„
Скопинското	„	10,000	„
Градъ Саратово	22,000	„
„ Маково	10,000	„
„ Лодзи	25,000	„
„ Бендини	10,000	„
Св. Синодъ	100,000	„
Бр. Елисееви	15,000	„
Е. Майеръ	10,000	„
Н. В. Гербелъ	10,000	„

Въ едно само събрание станало на 1-й Май подарената сума възлизала на 4,159,764 р.

Професори, учители и духовенството отетхпили по една часть отъ заплатата си, а членоветѣ на Св. Синодъ отетхпили цѣлото си жалвание до свършака на войната.

Въ Турция, обаче, щомъ се провъзгласи войната, населението биде принудено да доставя за превозвание обоза: коля съ най-добри волове и конье; за войската сухари, орисъ, масло, тютюнъ, чорапи, ризи, гащи, иоргани и др. за коньетѣ ечмикъ и сено, а паритѣ за покупката на тия нѣща се расхвъргахъ и събирахъ между населението. Така сжщо за превозванието на събранитѣ предмети до опредѣленото мѣсто, пакъ се наемахъ коля отъ населението, и мнозина които отидохъ съ колята не се завърнахъ надирѣ. При това българетѣ бѣхъ заставени ежедневно да работятъ и по укрѣпленията. Освѣнъ опредѣления дантъкъ, наложи имъ се още единъ. Бѣхъ принудени подъ страхъ на глоба, да извадатъ нови владала за ниви, ливади и прч. и то за всяко парче отдѣлно. Наложил се беделъ на мжжкото население изобщо, т. е. отъ самото рождение на дѣтето до смъртъта на 100-годишния старецъ. А пакъ презъ м. Юлий съ царско *ураде* се поискахъ 600 милиона гр. *имдаден*